

بالاخره من نفهیدیم مشکل و سؤال اساسی شما چیست؟

شماره پرسش: ۴۹۶۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۴/۹ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

یک بحثی دوستانه با یکی از دوستان داشتیم که آن را مکتوب آورده ام شما در موردش نظر بدهید که کدام حق است و اگر ذیل هر عبارت که اشتباه بود توضیح دهید ما را از سرگردانی نجات دادید خواهش می کنم راهنمایی فرمایید نام دو شخص را با الف و ب مشخص کرده ام: الف: التوحید ان لاتتوهمه ب: و کمال التوحید نفی الصفات عنه الف: این و کمال التوحید مربوط به وحدت شخصی وجود است ب: نه، یعنی وحدت حقه وجود الف: در وحدت شخصی هم عارف چیزی جز خدا نمی بیند و صفات را هم دیگر نمی بیند به عبارتی خداوند تجلی ذاتی می کند ب: نفی صفات یعنی اینکه صفات مستقل از خدا نیستند خدا عین صفات است عارفی که صفات عینیه را نبیند عارف نیست جاهل است و قاصر ثانیاً تنها عارفی که در شهود محجوب است سجده تجلی گاه تام اوست عارف حقیقی را سجده و قیام فرقی نیست؟ الف: قسمت ثانیاً را قبول ندارم و در مورد قسمت اول جوابت: صفات همه فانی در خدایند و عارف بجایی می رسد که از کثرت صفات به وحدت ذاتی می رسد این در برهان صدیقین به اثبات رسید؟ ب: اشتباه نشود اگر بحث از فنا می شود راجع به مقام انسانی است اگر قائل شویم در صفات فنا هست هیچ حرف از وحدت نیست صفات فقط عینیت دارند نه فنا. الف: اسم در مسمی فانی است. ب: خیر، لا اسم و لا رسم لواحدالقهار الف: این در مرتبه واحد قهار است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره من نفهیدیم مشکل و سؤال اساسی شما چیست؟ حرف‌های خوبی است که هر کدام در جای خودش درست است. صریحاً موضوع را مشخص بفرمایید؛ اگر بتوانم در خدمتتان هستم. موفق باشید